

Svetnice v zaključnih str. prezbiterja so: 1.okno na sev. strani sv. Uršula in Neža. Srednje okno Madona z detetom, ki se sklanja k košku s cvetlicami, sv. Rozalija. 3.okno na jugu sv. Katarina in sv. Barbara. Modne noše globoko razkranim vratnim izrezom, z nabrano z ravno borto obrobljeno srajco razkritim oprsjem, rokavi razklani do komolca, tudi pri sv. Rozaliji. Ozadje na svodu večinoma svetlo (živo sinje). Glavna barva rdeča, v drugi vrsti sito zelena, dalje rumena in lila. Značilne dekorativne gube. Podrobna modelujoča risba v obrazih in na nekaterih oblekah. Močno poudarjena perspektiva v sencah iz življ. sv. Urbana in Korbijana. Živahni gibi in močna, četudi tipična realitika v obrazi.

Stele, XVLII, 14.6.1924, str. 11-11.

XLVII

Glej pod H11. Blut, str.1.

Stele, LI, 6.8.1929, str. 25-26.

Lila senčena z belo in temnordečo, značilni barvi fresk pri sv. Primožu. Nastopata tudi pri sv. Urhu na Križni gori. Glej pod sv. Primož str.11.

Stele, LXI, 27.6.1924, str.5-11.

PREZBITERJ, freske - Sorodnost z Jezerskim : Gube toda finejše, posebno rdeča obleka tudi v gubah kot sv. Primož. Tipi služabnikov kot pri sv. Primožu. Kajn in Abel sorodna, potem isti anahronizem, da ima roka Boga očeta stigma kot, da je Aristusova. Aristus na svodu ima karakter šopa las na čelu. Trtna ornamentika in motiv krožnika tudi soroden Jezerskemu, precej tudi splošna harmonija, vendar se zdi, da je jezersko poznejše.

Obleke isti štadij kot pri sv. Primožu. Hlače: vsaka hlačnica druga. Torbe, posebni služabnik, ki si izprosi ribo. Služabnik, ki stoji za kraljem ima karakteristično prklan komolec in mu sili srajca ven. Hlapec, ki tovari medveda ima globok vodoraven izrez na prsih in se vidi bela srajca.

Pokrivalo hlapca, ki tovari medveda z dolgim peresom je isto kot omenjeno pri sv. Primožu, ki kupuje pijačo. Sv. Katarina ima do pasu izrezano suknjo in *madeljevanje list 3.*

je pokrit ta izrez z vodoravno borto obrobljeno srajco. Rokavi na komolcu preklani. 3 angelji imajo na komolcu preklane rokave in bogato vengledajočo srajco. Obuvala sorodna onim pri sv. Primožu. Za oltarjem nad oknom M.B. z detetom sv. sv. Rozalijo.

Kolorit harmonija temnordeče, pave(sinje) zelene in rumene.

Vsi napisi še v gotici.

Angelji nadoltarjem nosijo napis : *~enedictus Marie fructus(?) qui venit in nomine domini.*

Slikano je bilo tudi spodaj kto se vidi spodaj na sev. steni(zastor rdeč z brokatnim muštrom) in za oltarjem prav tako je ostanek pod beležem na juž. str. olatrja.

Izborna ohranjenost. Mojster ne more biti isti kot na Jezerskem, čeprav ista stilistična smer in mogoče šola. Zdelal je zelo flot, direktno kaligrafično in risal na barvno podlago. ~snovna podlaga tipov ista kot na Jezerskem.

Stele, LXI,,28.6.1924, str.11'-13.

Skupen kolorit fresk : na znamenju v gozdu pri Crngrobu, pri sv. Primožu in na Križni gori. Modelacija oblik na crngrobskih freskah naprednejša. Glej pod Crngorb - znamenje v gozdu, str.2.

Stele, LXI, 28.6.1924, str.13' - 1

Prezbiterijev svod ves poslikan. V lunetah sev. in juž. stene prezbiterija legenda sv. Urha. Na sev. steni: gorat pokrajina, sv. Urh škof in njegov kapetan jezuita. Za njima koraka oborožen mož, v ozadju dve figuri. Hlapec vodi za njim osla ki nosi prtljago, medved ga je napadel in ubil. Sv. Urh da blagoslov, hlapec zajaha medveda. 2. slika: gorata pokrajina, v sredi pogled na morje. Medved nese opatovo prtljago in moli iz ust jezik. Svetnik čita jezde knjigo.

Na juž. steni: 1. luneta: od vsh. - 2 škofa sedita pri polni mizi. prvi daje vstopajočemu hlapcu kurje bedr. Skozi okno razgled na grad s stolpi. 2. luneta: skozi okno razgled na mesto ob reki, zidovje s stolpi. Notri sedi kralj (vojvoda?) in drži neakj pisanega v rkah. Služabnik in bel pes ob njem. Pred njim isti hlapec, ki je dobil bedro od škofa prinaša ribo. Skozi okno za knezom gledata 2 figuri (eden dvorni norec?). Zadnja 3 luneta: za oltarjem, nekdaž tu 3 okna. Nad vsakim oknom je bil ostanek lunete poslikan, kakor se še sedaj pri srednjem vidi: Mati B. z detetom, kateremu daje sv. devica košarico s cvetjem. Sededa je naslikan samo doprsni del. Isto je bilo z drugimi 2 okni, ki sta sedaj popolnoma zazidani.

Na sev. strani sta: sv. devica s sulico, druga z ovco. Na juž. strani sv. Katarina s kolesom in prstanom, ter sv. Barbara s kelihom. Ko so okna zazidali, je nekdo te slike izpopolnil v popolne postave in jih seve grozno skazil.

Najstarejša pa je brezdvoma slikarija na stropu, ki kaže sorodnost s Suho. V četverooglatem polju v sredi je doprsni Salvator mundi. Od njim v kozici kronbatine s katerimi so mu jo na glavo pribijali. V 4 poljih pod Salvatorjem so 4 angeli, ki svirajo. V kozicah nad lunetami preroka Juhell (sev) in Isayas z nap.

V ostalih kozicah nad lunetami so simboli evangelistov z napisi, nad zadnjo luneto za oltarjem Jagnje božje. 6 angelov nad Kristom nosi trakove z napisi. Od sev.

Benedictus - Marie- inius(?) - qui venit - in nomine - Domini -

Na notranji strani slavaloka (gotovo veliko poznejše slikano) kot v Bohinju na vsaki str. spodaj, na jugu pastir, ki moli Bogu ovco, na drugi raztrgan kmet ki, podaja Bogu snop. Na sklepu je oblak, iz katerega leti na snop, ki ga kmet moli toča, na drugo stran pa je videti roko polno strel. V še onranjenem zadnjem oknu se vidi pas na katerem so kakor krožniki (kot na Suhi) tudi na slavaloku ga je poznejši nazračil ponovil.

Stele, LXXXVIII, 1.10.1910, str. 88-93.

1, 2, 3, 4, 5, 6 napisni trakovi.

1. Benedictus

2. ~~fructus~~(?) Maria

3. fructus(?)

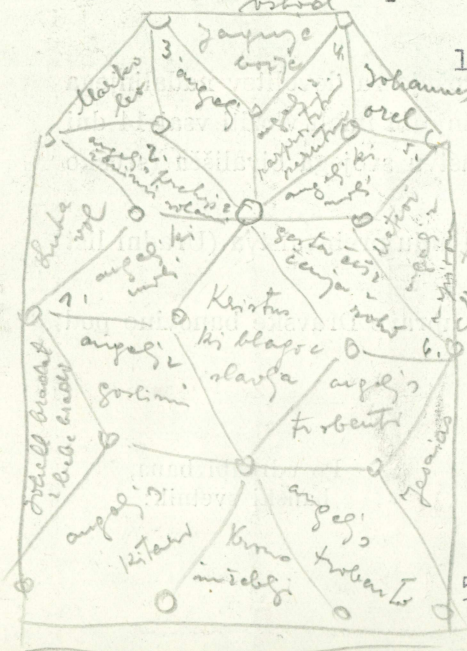
4. qui venit

5. in nomine

6. Domini. Angeli imajo venčke na glavi, komponirani so vsaki v drugi barvi

1. zelen, 2. rumen, rdeče sence, 3. lila, 4. rdeč, 5. šoč, najbolj fino, s krasno stiliziranimi peruti,

5. zelen

6- bel z lila sencami(prednji) oni štirje rumeno z lila sencami(izredno fin občuteno v barvi)Bel z lila sencami, 2 pa rdeča.Lasje rumeni, obrazi idealizirani, dekorativna kompozicija, vse močno razgibano.Pri Kristusu, preprokih in evangelistih krogovičje kot na Jezerskem. Lahek trtni ornament kot tam. Obrazi oseb v scenah močno realistični. Dekorativno gubanje oblek. Pokrajina s stiliziranimi skalami. Tipi, posebno v sceni treh kraljev v stojah in realistični kmečkih obrazov. Sorodni onim na sliki Ecce homo na Jezerskem. Kr. tip soroden Jezerskemu, tudi čop las na čelu.

Na slavaloku Kajn in Abel. Lok opasan z mavričnim, ornamentalnim pasom in križci(patron)V odkosu večbarven pas, pretrgan z motivom plastične skledice kot na Jezerskem in lahek trtni ornament v srednjem pasu.Šti motiv tvori okvir okna, zelo soroden Jezerskemu.

Nad srednjim oknom do prs M.božja z detetom, ki sega po košari rož, ki mu jih nudi sv. Rozalija. Med str. okni po 2 svetainici do prs, sedaj doslikani preko zazidanih okne. Na sev. strani svetainica s krono in puščico v desni, druga z ovčico(sv. Neža). Na juž. steni sv. Barbara in sv. Lucija(?)Se ne vidi natančno. Obleka je modra.

Posebno fin realistični obraz je škofov, ki sedi na zadnji strani mize v sceni s pojedino.Rdeč karnat podrobno senčen. Gube na rokavih, posebno pri enem škofov že čisto grafičen sistem, soroden poznejšemu mojstru sv. Ožbalta.

Perspektiva na pol odzgoraj. Barve, rdeča z zelenim kontrastom (podšivka) bela, lila, rumena, vse v več odtenkih. Ozadje, kjer je nevtralen je živo plavo. Kain in Abel zelo realistična, posebno Kain v raztrgani obleki. Tlak v scenah v sobah kot perspektivični pripomoček, da ni dolgočasen, je grobo marmoriran. Rebra v posameznih ploskvah pokrita z enobarvnimi pasovi: rumeno, rdeče, zeleno, belo. Zelo fin v kompoziciji in realistični igranja je prvi angel ob slavlolu na juž. strani, močno razgiban, zelo dekorativen. Svod dekorativno čisto nekaj izrednega.

Stele, XXI, 22.7.1923, str. 27 - 30.

Na freskah na oboku na več mestih, posebno na trobentaločem angelu čuden pojav poškodb. Barva se je obletela, kakor po kaki eksploziji. Deloma je odpadla samo barva, deloma je odbit tudi omet. Nekaj podobnih poškodb na trnjevem vencu nad slavlolom. Podobno ali ne tako močno se opaža na belem angelju z mandolino na sev. strani, kjer so prav luknje. Vse izgleda, da more vzrok biti samo mehničen.

Kopijska slika sv. Korbinišana, ki mu medved nosi tovor - spremenjena je kontura skalov. Na spodnji zarezi konture je dodal nekaj kar v resnici ni skale. Zeleni še ni končan. Braz ni dober. Pribl. zadovoljuje.

Stele, XLI, 7.8.1948, str. 71.

Pod jugozah. zazidanim got. oknom je na fresko omet napis v got. frakturi In dem 1.5.0.2 ist. gemallt. disser. chor. got. zw. lob. (u)nd. dem(.) hailigen her(?) (ali be) * vlreih

* vmes zelo čirasta črka z repki podobna velikemu I (primerjaj zelo čirasto prvo črko napisa) ali levo deblo čirastega velikega U.

Stele, CXII, 26.7.1956, str. 18.

Freske niso bile nikdar pobeljene(str. 213)

Gl. sklepnika v prezbit. sta okrašena s podobo sv.Ůrha in M.B., manjši stranski - grbi in rozetami

Ultar v prezbit. je baročen iz okr. sr.17.stol. Pred 40 leti je bil prenovljen. Manjša str. oltarja v ladji sta iz konca 17.stol.(str. 214)

Dom in svet, 1.1910, str.210-214

(I.Franke)

Gorica Stolnica: angeli z orodji trpljenja gospodovega - angeli s prekiržanimi rokami na prsig (molijo) angeli ki igrajo. V dolgosti teles v dekorativni draperiji in obrisu spominjajo na one na Križni gori..... Ůube rudečega plašča angelja z mandolino so sorodne onim na Križni gori. Nedvomno iz 1.pol.16.stol.Vendar drug tip kot na Kranjskem, čeprav osrodstvo(str. 31)

Tolmin sv.Ulrih:V svodnih kapah so karakteristični plastični diski kot na Jezerskem in pri sv.Ůrhu(str. 34)

Prapreče pri Lukovici, c.: ... pri drugem svetniku od leve v prezbit. imamo zunanjjo sinjo podlogo plašča in plašč ob rokavu karakter. v obliki ušesa privihnjen nazaj kot pri govorečem škofu na Križni gori (str.55) Polihormacija reber in splošni karakteristični ton najbolje ohranjenega dela slikarije in svoda južne strani ladje je zelo blizu Kr. gori (17.17)

Stele I.A., 1.1924
Stele I.A., 2.1924

Križna gora - p.c.sv. Urha

9.

Glej Gorica stolnica, str.6 kart.

(Stele, XA, 1941, str.5)